

Entrevista Maurici Bacardit

Jesuïta. El manresà Maurici Bacardit acompanya com a sacerdot el poble guaraní de la parròquia de Charagua, a Bolívia. Als 76 anys, ja no pensa moure's d'aquest país

«L'Esperit Sant ha volgut que el Sant Pare sigui de l'Església del Tercer Món»

► El jesuïta manresà creu que la manca d'ètica té molt a veure amb la crisi a Europa. Afirmar que els últims anys la situació a Bolívia ha millorat en tots els aspectes però que cal més desenvolupament

Jordi Morros
MANRESA

■ El setembre del 1955 el jesuïta manresà Maurici Bacardit va triptjar per primera vegada Bolívia. Tenia 19 anys, i ara, als 76, ja no se'n pensa moure, guiat, diu, pel seu desig d'ajudar la gent i, en especial, els més desfavorits. Després d'ocupar diversos càrrecs de responsabilitat a la comunitat catòlica del país, ara fa costat al poble guaraní. Quan se li demana si es troba bé i si té previst tornar a Manresa, assegura que «gràcies a Déu estic bé. Visc i treballo en allò que m'agrada, procurant seguir l'Evangeli i servir el poble de la millor manera possible».

■ **A què es dedica actualment Maurici Bacardit?**

■ Em dedico a acompanyar com a germà i com a sacerdot el poble

guaraní a la parròquia de Charagua del departament de Santa Cruz. Per a mi el més important és establir llaços d'amistat, amor i esperança, mogut pel testimoni i compromís de Jesús, que ens va deixar tot un programa de vida molt atractiu. El poble guaraní és la tercera ètnia més important de Bolívia després dels quítxues i els aimares. La parròquia de Charagua és més gran que Holanda, però la densitat de la població és molt baixa. Es calcula que en total hi vivim unes 35.000 persones. Les distàncies són llargues i els camins no estan asfaltats. Per fer 80 quilòmetres amb un jeep a vegades tardem 3 hores. Tot això ho fem amb molt d'entusiasme i amb esperit de servei evangèlic.

■ **Què en pensa, de l'elecció de Jorge Maria Bergoglio, un jesuïta com vostè, com a Sant Pare?**

■ Jo penso que l'Esperit Sant ha bufat fort perquè sigui escollit un membre de l'Església del tercer

Maurici Bacardit en una de les seves últimes visites a Manresa, el 2007

Món, com si diguéssim. De la perifèria, ja no d'Europa, perquè obri les finestres del Vaticà i hi entrin aires frescos i renovadors. Hem de veure com es desenvolupa el seu govern. El temps ho dirà.

■ **A Manresa es diu que l'elecció del Sant Pare Francesc pot ajudar a donar més rellevància a la Cova. Què en pensa des de Bolívia?**

■ No crec que el Sant Pare actual, pel fet de ser jesuïta, influeixi en un més gran coneixement de la Cova. Això depèn de la promoció que es pugui fer des de Manresa o bé des dels nivells més alts dels jesuïtes.

■ **Vostè ha estat amenaçat de mort. Darrerament el bisbe Casaldàliga també ha patit amenaces. En el seu cas això ja forma part del passat?**

■ Gràcies a Déu la història de les amenaces de mort ja ha desaparegut. La situació actual de Bolívia és molt diferent de la que hi havia uns anys enrere. Però sempre hi ha gent que et busca les pessigolles. Amb això hi hem de comptar si un busca la veritat i la justícia, com de mana Déu.

■ **Quina és la situació actual de Bolívia?**

■ Des del 2006 ha millorat econòmicament, políticament i socialment. Però hi ha una sèrie d'entre-

bancs causats pel mateix govern i d'altres que vénen de fora. Demogràficament Bolívia és un país petit, al voltant de 10 milions d'habitants, i això fa que pesi poc a nivell internacional. Per altra banda no hem de descuidar que encara estem bastant endarrerits en molts aspectes. Però tenim el nostre ritme i la nostra idiosincràsia, que a vegades no s'entén, sobretot als països del primer món.

■ **Amb Evo Morales a la presidència, a qui vostè coneix personalment, creu que la situació ha millorat?**

■ Jo crec que l'Evo té bona voluntat i decisió per fer les coses, però a vegades el seu entorn li complica la situació. Ara es planteja si es presenta per un nou mandat com a president. Això va contra la Constitució, però moltes organitzacions pressionen i li demanen que es presenti una tercera vegada. Ja ho veurem.....

■ **I què en pensa, de la situació de l'Amèrica Llatina en general?**

■ És molt difícil fer un judici de valor de tota l'Amèrica Llatina. Com vosaltres sabeu, des de Venècia, passant per Bolívia i Argentina i arribant a Mèxic, n'hi ha de tots els colors. El que és interessant és que, en general, no patim la situació del pri-

«L'Església ha predicat

que per damunt de tot hi

ha les persones, que els diners

no poden ser el Déu actual»

mer món, tota la disbaixa del desastre de l'economia. En general encara tenim una situació de certa bonança, però ens hem de desenvolupar molt més del que ho estem actualment.

■ **Què en pensa, de la greu crisi econòmica que pateix Catalunya i Espanya? Actualment hi ha molts nousvinguts, bàsicament d'Amèrica Llatina, que estan tornant als seus països d'origen, i molts catalans que marxen al continent americà, sobretot al Brasil. Sembla que els papers han canviat...**

■ Ens arriben moltes notícies de la crisi europea, que és molt trista. Des del meu punt de vista, d'un coneixedor senzill de poble, hi ha diferents causes que han produït aquesta greu situació. El sistema neoliberal ha fet aigües i, en lloc de donar solució als problemes econòmics i socials, els ha agreujat. Per una banda els països europeus van quedar enlluernats amb un ball de milers de milions d'euros, com si tot s'hagués solucionat. Entremig hi ha elements que jo no sóc capaç d'explicar. Però el pitjor de tot és que aquesta situació ha afectat d'una forma especial la classe mitjana i pobra. No sé on arribarà, però penso que n'hi ha per una bona estona. Que Déu ens ajudi a tots enmig de les dificultats.

■ **Què creu que ha fallat?**

■ L'Església ha predicat moltes vegades que per damunt de tot hi ha les persones, que els diners no poden ser el Déu actual, però no se li ha fet gaire cas. A més a més l'economia mundial actual no té en compte l'ètica, que és necessària per a qualsevol activitat humana.

■ **Vostè va casar el vicepresident del govern. Encara hi té relació?**

■ Sí. Jo vaig casar el vicepresident, Álvaro García Linera. Actualment la relació que tinc amb ell i amb el mateix president, Evo Morales, és una mica llunyana, perquè aquestes autoritats tenen tanta feina i problemes que és difícil arribar a ells. Abans era més propera. Tot i així els he fet les meves crítiques en alguns aspectes de la seva feina.